

Arrest

nr. 113 246 van 31 oktober 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 8 augustus 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juli 2013 tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien de synthesesememorie.

Gelet op de beschikking van 20 september 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat A. CARUSO verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij dient op 11 juni 2013 een asielaanvraag in.

1.2. Op 10 juli 2013 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“WEIGERING VAN INOVERWEGINGNAME VAN EEN ASIELAANVRAAG in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst

P., P. {...}

Nationaal nummer: xxxxxxxxxx

CG nummer: xxxxxxxx
DVZ nummer: xxxxxxxx
Asielaanvraag: 11/06/2013
Overdracht CGVS: 17/06/2013

U werd gehoord op 1 juli 2013 van 9.08 uur tot 12.15 uur op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die het Albanees machtig is. Uw advocaat, mr. Van Weyenberg Jonas loco mr. Vanderheiden Kristien, was gedurende het gehele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U bent een etnische Albanees afkomstig uit Novosellë (gemeente Gjakovë) en u beschikt over de Kosovaarse nationaliteit. Op 24 oktober 1989 was N. P. {...}, een familielid van u die de gronden bewerkte van Uk P. {...} - eveneens een verwant van uw familie - vastgeraakt in de modder met zijn tractor. U en uw broer gingen hem helpen met jullie tractoren. Hiervoor dienden jullie zich op de grand van Uk, met wie er al spanningen waren, te begeven maar Nue verzekerde jullie dat hij hiervoor de toestemming had. Het was reeds middernacht toen jullie met jullie tractor naar huis wilden terugkeren. Uw broer reed en u, uw moeder en een buurjongen liepen ernaast op het veld. Op een bepaald moment kwamen Uk en zijn kleinzoon, Nikson genaamd, gewapend naar jullie en u zag dat Uk zijn wapen op de tractor richtte. U ging naar Uk toe. Hij raakte u in uw been. U slaagde erin zijn wapen af te nemen en schoot waardoor Uk en zijn kleinzoon gewond werden. Uiteindelijk stierf Uk op weg naar het ziekenhuis. U werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 14 jaar. Sinds de dood van Uk is uw familie in een bloedwraak verwickeld met de familie van Uk. Toen u nog in de gevangenis verbleef, werd er jarenlang een besa (een tijdelijke opheffing van de wraak) verleend aan uw familieleden. In 1991 werd er een grootschalige actie georganiseerd onder leiding van A. C. {...} om vele families te verzoenen maar dit heeft geen verzoening opgeleverd voor uw familie. Gedurende tien jaar zat u uw straf uit in verschillende gevangenschappen. In mei of juni 1999 kon u ontsnappen toen de bewaker u even alleen liet toen u koeien molk. Na uw ontsnapping verbleef u in Kosovo, Servië en Montenegro. Na de Kosovaarse oorlog werd een familielid uit Albanië gestuurd door één van de zonen van Uk die in Duitsland woonde, Marian genaamd, om een moord in de bloedwraakkwestie te plegen. Hij praatte met uw familie en concludeerde dat hij niemand wilde vermoorden. Er werden nog vele verzoeningspogingen ondernomen door uw moeder aangezien uw vader lange tijd in Duitsland heeft gewerkt. De priester van het dorp en enkele personen die zich bezig hielden met het oplossen van conflicten probeerden beide families te verzoenen op belangrijke feestdagen zoals Pasen en Kerstmis. Op aanraden van een Italiaanse priester trok naar Italië waar u werd opgevangen door Caritas. Vanaf 2005 woonde u bij Caritas in Santa Maria. In 2007 diende u werk te vinden om uw verblijfsdocumenten in orde te maken. Toen u op een dag naar uw werk vertrok, werd u gecontroleerd door de politie en kon u geen geldige verblijfsdocumenten voorleggen. In december 2009 werd u gerepatriëerd naar Kosovo. U bleef slechts kort in Kosovo en vertrok naar uw zus in Zwitserland. Van 2010 tot mei 2013 woonde u zowel in Zwitserland als bij een nicht in Oostenrijk. Ondertussen keerde u soms terug naar Kosovo om uw familie te bezoeken. Zo keerde u in 2012 voor 6 maanden terug naar Kosovo. Wanneer u in Kosovo leefde, diende u zichzelf op te sluiten omwille van de bloedwraak. De laatste verzoeningspoging werd vijf maanden of een jaar geleden op een feestdag ondernomen. Er werd nooit een verzoening bekomen. Omwille van de bloedwraak en het feit dat u in Kosovo opgesloten moet leven, reisde u in mei 2013 naar België omdat een vriend u had aangeraden er hulp te zoeken. Op 11 juni 2013 vroeg u asiel aan in België. U beschikt over uw Kosovaarse identiteitskaart afgegeven op 24 januari 2012; een vonnis d.d. 6 november 1990 van de rechtbank van Pejë waaruit blijkt dat u werd veroordeeld tot 14 jaar gevangenisstraf voor de moord op Uk P. {...} en de poging tot moord op Nikson P. {...}; een brief d.d. 16 mei 2013 van de priester Don L. S. {...} van de kerk van Novosellë die verklaart dat uw familie in een bloedwraak verkeert naar aanleiding van een moord die u in 1989 hebt gepleegd.

B. Motivering

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient . vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geenzwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 7 mei 2013 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. Dit hebt u geenszins aannemelijk gemaakt.

U verklaarde niet meer naar Kosovo te kunnen terugkeren uit vrees voor een bloedwraak met de familie van Uk P. {...}. In 1989 vermoordde u Uk P. {...} en werd u hiervoor veroordeeld tot een gevangenisstraf van 14 jaar. Omwille van de moord werd uw familie verwickeld in een bloedwraak waarvoor u anno 2013 nog steeds vreest en waardoor u in Kosovo opgesloten diende te leven (CGVS, p.7-9 en p. 15).

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw gedrag en handelingen de ernst en de geloofwaardigheid van uw vrees fundamenteel ondermijnen. Niettegenstaande u na uw ontsnapping uit de gevangenis in 1999 veelvuldig in het buitenland verbleef (oa Servie, Montenegro, Oostenrijk, Zwitserland), keerde u ondanks de dreigende bloedwraak in uw land meermaals terug naar Kosovo. Zo keerde u van het buitenland in 2012 nog terug naar Kosovo om uw familie te bezoeken (CGVS, p. 2-5). Het feit dat u telkens opnieuw terugkeerde naar Kosovo strookt geenszins met een actuele vrees om geïsoleerd te worden in het kader van een bloedwraak.

Dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door u aangehaalde vrees bij een terugkeer naar Kosovo het slachtoffer te worden van een bloedwraak blijkt overigens uit het feit dat u hebt nagelaten om eerder asiel aan te vragen. U verbleef van 2005 tot 2009 in Italië en vervolgens in Zwitserland en Oostenrijk tot mei 2013. U hebt in geen enkel van deze landen een asielaanvraag ingediend (CGVS, p. 2-5). Zelfs niet toen u dit in Italië uitdrukkelijk werd gevraagd (CGVS, p. 11 en p. 14). Hiermee geconfronteerd kon u louter opperen dat u zich in Italië tot Caritas had gewend en vervolgens geen vertrouwen meer had omdat de priester die u in Italië beloftes had gedaan, u uiteindelijk niet heeft geholpen en u moe en bang was om elders asiel aan te vragen (CGVS, p. 14). Dit is allerminst een afdoende uitleg om jarenlang na te laten een asielaanvraag in te dienen. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij zo snel mogelijk een asielaanvraag indient. Het feit dat u eerst naar België bent gereisd en daar pas een asielaanvraag hebt ingediend terwijl u hiertoe ook de mogelijkheid had in Italië, Oostenrijk en Zwitserland is een indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en getuigt geenszins van een daadwerkelijke vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of de bepalingen van de definitie subsidiaire bescherming.

Voorts dient te worden gewezen op enkele vage en incoherente verklaringen met betrekking tot de familie met wie u in een bloedwraak verkeert en de ondernomen verzoeningspogingen, hetgeen uw geloofwaardigheid nog meer ondermijnt. U stelt dat u de familie van Uk P. {...} vreest omwille van (bloedwraak. Behalve zijn vier zonen weet u echter niet of u ook nog andere familieleden moet vrezen. U voegt toe dat er inderdaad naast zijn kleinzoon Nikson nog veel andere mannelijke familieleden kunnen bijgekomen zijn (CGVS, p. 11-12). Van iemand die leeft met de vrees te worden gedood omwille van een vendetta kan redelijkerwijze echter meer precieze informatie over de personen door wie hij wordt geïsoleerd verwacht worden. Bovendien waren uw verklaringen over een besa dat werd toegekend aan uw hele familie niet eenduidig. Vooreerst stelde u dat uw familie in het begin van de bloedwraak voor een tweetal maanden een besa kreeg en vervolgens niet meer (CGVS, p. 9). Vervolgens wijzigde u uw verklaringen door te zeggen dat uw familie jarenlang een besa heeft gekregen. Op de vraag tot wanneer uw familie dan besa kreeg, diende u anderzijds het antwoord schuldig te blijven (CGVS, p. 10). Verder legde u ook vage verklaringen af over de verzoeningspogingen die werden ondernomen. Toen u werd gevraagd wanneer de laatste verzoeningspoging werd ondernomen kon u louter opperen dat u zich dat niet meer kan herinneren hoewel het niet al te lang geleden is. Vervolgens antwoordde u dat de laatste verzoeningspoging een jaar of vijf maanden geleden ondernomen moet zijn op één van de belangrijke christelijke feestdagen, Kerstmis of Pasen (CGVS, p. 11). Tot slot dient te worden opgemerkt dat er sinds de moord in 1989 geen gebeurtenissen zijn geweest die gelieerd kunnen worden aan de bloedwraak (CGVS, p. 13), hetgeen eveneens ernstig afbreuk doet aan uw verklaring actueel nog te vrezen voor een bloedwraak.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen enkel geloof gehecht worden aan uw bewering dat u actueel verwickeld bent in een bloedwraak met de familie van Uk P. {...}.

Voor de volledigheid kan opgemerkt worden dat uit niets blijkt dat u in geval van problemen met Uk's familie na een eventuele terugkeer naar Kosovo geen beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Zo verklaarde u, met uitzondering van uw veroordeling in 1989/1990, nooit problemen te hebben gekend met de Kosovaarse autoriteiten (CGVS, p. 15). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie (waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) blijkt bovendien dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2013 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven - zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals ondermeer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal -, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de "Law on the Police" en de "Law on the Police Inspectorate of Kosovo", die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP evenwel beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens besteedt de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De door u neergelegde documenten wijzigen bovenstaande geenszins. Ze bevestigen louter uw identiteitsgegevens en het feit dat u op 6 november 1990 werd veroordeeld door de rechtbank van Pejë. De verklaring geschreven door priester Don L. S. {...} getuigt vooreerst van een sterk gesolliciteerd karakter. Bovendien kan er slechts bewijswaarde worden gehecht aan documenten indien deze kaderen in een geloofwaardig en coherent asielrelaas, quod non in casu.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen."

2. Over de gegrondheid

2.1. In haar synthesesmemorie voert verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 159 van de Grondwet en van artikel 30, §2 van de Richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende de minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (hierna: de Procedurerichtlijn). Verder voert zij de schending aan van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en meent zij dat er sprake is van een kennelijke inschattingsfout en van overmacht.

Verzoekende partij betoogt als volgt:

"Middel aangehaald door verzoekende partij

Middelen genomen uit de schending van artikel 57/6/1 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980, betreffend de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, genomen uit de schending van artikel 159 van de grondwet evenals van de schending van artikel 30§2 van de Richtlijn 2005/85/Ce van de Raad van 1 december 2005.

Middel genomen van de schending van artikels 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de kennelijke schattingsfout en overmacht;

Weerlegging van de thesis gevoerd door de Belgische Staat in zijn nota met opmerkingen

In overweging dat de verwerende partij verzuimd heeft een nota in te dienen.

1. Middelen genomen uit de schending van artikel 57/6/1 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980, betreffend de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, genomen uit de schending van artikel 159 van de grondwet evenals van de schending van artikel 30§2 van de Richtlijn 2005/85/Ce van de Raad van 1 december 2005.

In overweging dat art. 576/1 van de wet van 15 december 1980, de omzetting is, in de Belgische juridisch orde van artikel 30§2 van de richtlijn 2005/85/Ce van de Raad van 1 december 2005;

In overweging dat tegenpartij weigert de asielaanvraag van mijn verzoeker in overweging te nemen, met als reden dat hij onderdaan is van een land van herkomst dat als veilig beschouwd wordt.

In overweging dat mijn verzoeker deze beslissing helemaal betwist;

Dat hij beweert dat Kosovo, land waarvan hij afkomstig is, en dat zich op de lijst bevindt van de landen veilig van herkomst kennelijk deze voorwaarden van artikel 57/61/1 van de wet van 15 december 1980 niet vervult.

Daar omtrent, haalt mijn verzoeker het arrest van de Franse Staat van 26 maart 2012 (stuk 7) dat vermeldt dat Kosovo niet beschouwd mocht worden als een land veilig van herkomst en beweerd heeft dat ondanks het feit dat hij zich geplaagd heeft op de datum van de bestreden beslissing, dus te weten 18 maart 2011, het niet schijnt dat de actuele situatie in Kosovo op duidelijke wijze veranderd zou zijn;

Dat zo doende, mijn verzoeker beweert dat in de huidige staat van zaken Kosovo niet beschouwd mag worden als een land van herkomst, dat veilig is;

Bovendien, uit alle elementen voortvloeit dat het KB van 26 mei 2012, dat de lijst van de veilige landen bepaalt, in de zin van artikel 57/6/1 van de wet van 15 december 1980, afgevoerd moet worden, in toepassing van artikel 159 van de Grondwet, daar hij Kosovo aanduidt als veilig land van herkomst;

Dat mijn verzoeker beweert dat de bestreden beslissing dus niet toepassing mocht maken van artikel 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 en dat de hierboven genoemde beschikkingen uit het middel geschonden werden;

2. Middel genomen van de schending van artikels 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de kennelijke schattingsfout en overmacht;

In overweging dat daarna, mijn verzoeker wenst te doen, gelden dat gezien zijn persoonlijke situatie, zijn land van herkomst niet mocht beschouwd worden als veilig, zodat tegenpartij tegenover hem geen, beslissing op grond van art. 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 mocht nemen;

In dit geval, heeft mijn verzoeker uitgelegd dat zijn familie ingewikkeld was in een bloedwraak met een andere familie;

Dat mijn verzoeker toevallig een lid van een andere familie gedood had en veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 14 jaar.

Dat in dit opzicht, mijn verzoeker een vonnis getoond heeft van 6.11.1990 van de rechtbank van Peje;

Dat ondanks deze veroordeling, de familie van tegenpartij hem altijd kwalijk genomen heeft;

Uit de inlichtingen in ons bezit, keert de traditie van de bloedwraak bij de Albanen uit herkomst van Kosovo ten minste tot de XVde eeuw terug. De regels van de bloedwraak zijn vermeld in het Kanun, een middeleeuwse code die mondelings overgemaakt wordt, en die vermeldt dat wanneer de eer van een man zwaar aangetast wordt, zijn familie het recht heeft de persoon, die oorzaak is van de smaad te doden;

Nochtans, na een moord van deze soort, kan de familie van het slachtoffer zich wreken door alle leden van de familie van de moordenaar als mikpunt te nemen en zo doende een cyclus van moorden als weerwraak tussen de families veroorzaken;

Dat het dus overduidelijk is, in dit geval, dat mijn verzoeker een persoonlijke vrees van vervolgingen vermeldt heeft, in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst;

Dat zo doende, hij bewezen heeft dat ten aanzien van zijn persoonlijke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig mocht beschouwd worden;

In overweging dat daarenboven tegenpartij ook aan mijn verzoeker verwijt naar Kosovo teruggekeerd te zijn;

Dat in dit opzicht, mijn verzoeker heeft laten gelden dat de bloedwraak tijdelijk onderbroken kon worden indien de familie van het slachtoffer een besa aan de moordenaar geeft (een veiligheidsbelofte van onbepaalde duur);

In overweging dat daarna, tegenpartij beschouwd heeft dat het verhaal van mijn verzoeker niet geloofwaardig is;

Dat me hem verwijt geen meer precieze inlichtingen te hebben over de familieleden die de oorzaak zijn van zijn vervolging;

Dat in dit opzichte, mijn verzoeker van mening is, dat tegenpartij haar macht overschreden heeft door hem de hoedanigheid van vluchteling te weigeren, met als reden dat hij niet voldoende inlichtingen gebracht heeft over deze familie;

Dat deze vrees gegrond is op het feit dat hij een man gedood heeft en dat zijn familie deze wens te wreken;

Dat mijn verzoeker beschouwt dat, in geval van terugkeer naar Kosovo, hij het risico loopt door deze familie aangehouden te worden en te sterven;

In overweging dat tegenpartij beweert dat het aan mijn verzoeker toekwam bescherming te zoeken bij zijn nationale autoriteiten;

Uit de inlichtingen in ons bezit, blijkt dat er geen instelling van de regering bestaat die zou werken aan oplossingen in verband met de bloedwraak in Kosovo (stuk 4). Verschillende bronnen maken een band

tussen de actuele weer de kop opsteken van de bloedwraak en het slecht functioneren van het gerechtelijke systeem in Kosovo.

Andere bronnen vermelden ook dat er talrijke problemen zijn binnen het gerechtelijke systeem in Kosovo, onder ander corruptie, slecht beheer en gebrek aan personeel. Het is dus onmogelijk voor mijn verzoeker een bescherming te vragen bij de nationale autoriteiten;

Dat mijn verzoeker dus heel duidelijk getoond heeft dat de oorsprong van deze vervolgingen hun oorzaak in de bloedwraak vonden;

Dat de elementen die hij uitgelegd heeft wel in het toepassingsveld van het Verdrag van Genève vallen;

Dat hij dus de hervorming vraagt van de beslissing die door tegenpartij genomen werd en de in overweging name van zijn asielaanvraag;”

2.2. Het middel is erop gericht de conformiteit na te gaan van het koninklijk besluit van 26 mei 2012 – in casu echter het koninklijk besluit van 7 mei 2013 – tot uitvoering van het artikel 57/6/1, vierde lid van de Vreemdelingenwet met artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet. De Raad kan dit vraagstuk enkel bekijken voor zover Kosovo op de lijst geplaatst werd van veilige landen van herkomst. De Raad kan immers niet het koninklijk besluit van 7 mei 2013 dat eveneens andere landen als veilige landen van herkomst aanmerkt, in zijn geheel buiten toepassing verklaren daar waar verzoeker afkomstig is van Kosovo.

2.3. De bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet.

De Procedurerichtlijn voorziet in de invoering van het begrip veilig land van herkomst, met strikt omliggende criteria voor de beoordeling van welke landen een veilig land van herkomst kunnen zijn. Uit de bewoordingen van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting vormt van de artikelen 27 e.v. van de Procedurerichtlijn, blijkt dat een land van herkomst pas als veilig wordt beschouwd na een grondig onderzoek waarin met verscheidene criteria rekening wordt gehouden.

Dit artikel luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;

b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;

c) de naleving van het non-refoulement beginsel;

d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is dient te steunen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

Op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen heeft ingewonnen,

bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten minste eenmaal per jaar de lijst van veilige landen van herkomst. Deze lijst wordt meegedeeld aan de Europese Commissie. De in het eerste lid bedoelde beslissing wordt met redenen omkleed met vermelding van de omstandigheden van de zaak en moet getroffen worden binnen een termijn van vijftien werkdagen.”

De wetgever heeft in deze specifieke procedure voorzien met name, de niet in overwegingname van de asielaanvraag met betrekking tot asielzoekers afkomstig uit landen die zijn aangemerkt als veilig land van herkomst en waarbij uit de verklaringen niet duidelijk blijkt dat er redenen zijn om in aanmerking te komen voor het vluchtelingenstatuut of het subsidiaire beschermingsstatuut. Met het koninklijk besluit van 7 mei 2013 tot uitvoering van artikel 57/6/1, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, (hierna: het koninklijk besluit van 7 mei 2013) is een lijst van veilige landen van herkomst vastgelegd.

Artikel 1 van het koninklijk besluit van 7 mei 2013 luidt als volgt:

“ De volgende landen worden aangewezen als veilig land van herkomst in de zin van artikel 57/6/1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen :

- *Albanië*
- *Bosnië-Herzegovina*
- *FYROM*
- *India*
- *Kosovo*
- *Montenegro*
- *Servië”.*

In casu kan verzoekende partij niet betwisten dat Kosovo, waarvan zij verklaart dat het haar land van herkomst is, als veilig land wordt beschouwd.

In de aanhef van het verslag aan de koning bij het koninklijk besluit van 7 mei 2013 kan het volgende gelezen worden:

“Een individueel en effectief onderzoek blijft noodzakelijk, maar het vermoeden geldt dat er in hoofde van de asielzoeker geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is, gezien zijn afkomst uit een veilig land van herkomst”.

In fine van het verslag aan de koning bij het koninklijk besluit van 7 mei 2013 kan het volgende gelezen worden:

“Niettegenstaande ook uit het advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen blijkt dat er enige kanttekeningen zouden kunnen worden geplaatst bij bepaalde situaties in bepaalde landen, vormt deze vaststelling geen bezwaar om deze landen op de lijst te plaatsen, rekening houdende met alle relevante feiten en omstandigheden. Deze afweging gebeurde op zeer voorzichtige wijze. Bovendien wordt de asielzoeker afkomstig van deze veilige landen steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Het loutere feit dat een asielzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zal in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens asielaanvraag niet in overweging wordt genomen. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de asielzoeker geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn asielaanvraag niet in overweging worden genomen”.

Artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet belet verzoekende partij dus niet om aan te tonen dat er, wat haar betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (BS 4 oktober 1953, hierna: het Vluchtelingenverdrag), zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Te dezen blijkt dus dat het koninklijk besluit van 7 mei 2013 tot stand kwam op gezamenlijk voorstel van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de minister van Buitenlandse Zaken. Hierbij werd het advies van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen – die een onafhankelijke instantie is die omwille van haar (asiel- en landen)expertise bijzonder goed geplaatst is om de veiligheidssituatie van een land te kunnen inschatten als het over bescherming gaat – ingewonnen en gevolgd. Verzoeker is het er in se niet mee eens dat Kosovo op de lijst van veilige landen van herkomst werd geplaatst, maar zijn overtuiging toont niet aan dat het koninklijk besluit van 7 mei 2013, dat zoals gezegd tot stand kwam op basis van het advies van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, strijdig is met het gestelde in artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet. Waar verzoeker erop wijst dat Frankrijk Kosovo niet beschouwt als veilig land van herkomst, dient de Raad op te merken dat dit feit op zich niet kan verhinderen dat België vooralsnog Kosovo wel beschouwt als veilig land van herkomst. Immers voorziet artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet niet dat indien één Europese lidstaat een bepaald land niet beschouwt als veilig land van herkomst, de andere Europese landen dat evenmin mogen doen. Verder betreft de lijst van veilige landen van herkomst geen eenmalige interpretatie van begrippen en is het een evolutieve lijst die *“minstens één keer per jaar (zal) herbekeken worden, maar ze kan afhankelijk van de veranderingen in de situatie in de landen van herkomst ook sneller worden herzien”*. Dat Kosovaarse asielzoekers ook in 2012 de vluchtelingenstatus verworven zouden hebben toont aan dat de dossiers inderdaad effectief individueel bekeken worden. Het houdt op zich niet in dat niet zou mogen worden geoordeeld dat er in Kosovo algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Derhalve dient het koninklijk besluit van 7 mei 2013 niet buiten toepassing gelaten te worden voor zover Kosovo op de lijst van veilige landen van herkomst werd geplaatst. Derhalve blijft de grondslag van de bestreden beslissing die getroffen werd op grond van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet juncto het koninklijk besluit van 7 mei 2013 overeind.

2.4. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan zij is genomen. In casu geeft de bestreden beslissing duidelijk de motieven en de juridische grond aan op basis waarvan zij is genomen.

Zo verwijst de bestreden beslissing naar artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en motiveert zij dat de asielaanvraag van verzoekende partij niet in overweging kan worden genomen waarna de redenen worden opgesomd waarom dit zo is.

Uit het verzoekschrift blijkt evenwel dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Waar de verzoekende partij inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de bestreden beslissing, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

2.5. Verzoekende partij verwijst naar de elementen uit haar asielrelaas en voert een algemeen betoog over bloedwraak. Zij meent dat gelet op haar persoonlijke omstandigheden haar land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd. Waar haar verweten wordt naar Kosovo te zijn teruggekeerd, wijst zij erop dat de bloedwraak tijdelijk onderbroken kon worden indien de familie van het slachtoffer een besa aan de moordenaar geeft, zijnde een veiligheidsbelofte van onbepaalde duur. Waar ook nog gesteld

wordt dat haar asielrelaas ongeloofwaardig is en zij geen verdere informatie kan geven over de familieleden die de oorzaak zijn van de vervolging, meent verzoekende partij dat de verwerende partij haar macht overschrijdt door haar niet als vluchteling te erkennen omdat zij niet voldoende inlichtingen heeft gegeven over deze familie. Zij wijst er nogmaals op dat zij een man gedood heeft en dat zijn familie hem wil wreken zodat zij wel degelijk een risico loopt bij terugkeer. Wat betreft bescherming door de nationale autoriteiten stelt verzoekende partij dat uit stuk 4 gevoegd aan het verzoekschrift blijkt dat er geen overheidsinstantie is in Kosovo die zou werken aan oplossingen in verband met bloedwraak. Er zijn ook andere bronnen die melding maken van talrijke problemen binnen het gerechtelijk systeem, zoals corruptie, slecht beheer en gebrek aan personeel, zodat het onmogelijk is aldaar bescherming te zoeken. De elementen die zij heeft aangehaald vallen wel binnen het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag.

2.6. Uit lezing van het administratief dossier en de bestreden beslissing, blijkt dat de commissaris-generaal de verklaringen van de verzoekende partij in zijn beoordeling van de asielaanvraag betrokken heeft waarbij hij omstandig gemotiveerd heeft waarom verzoekende partij haar asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen. Zo motiveert de commissaris-generaal dat het gedrag en de handelingen van verzoekende partij de actuele vrees om geïsoleerd te worden ondermijnen nu blijkt dat verzoekende partij verschillende keren – ondanks de dreigende bloedwraak – teruggekeerd is naar huis om haar familie te bezoeken. Verzoekende partij betoogt thans dat de bloedwraak tijdelijk onderbroken was door de besa doch uit haar verklaringen blijkt dat deze besa alleszins niet gold op het ogenblik dat zij terugkeerde naar Kosovo. Ondanks het feit dat verzoekende partij haar verklaringen over de besa niet eenduidig zijn en zij zelf niet exact kan aangeven tot wanneer de besa juist verleend werd, zoals de commissaris-generaal terecht heeft vastgesteld, verklaarde verzoekende partij in december 2012 naar Kosovo te zijn teruggekeerd en daar een maand of zes verbleven te hebben (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, stuk 3, p. 5). Uit haar verdere verklaringen blijkt dat de besa voor een maand of twee werd gegeven op het moment dat zijzelf in de gevangenis zat of nog dat de besa jarenlang werd gegeven – zonder precies aan te geven tot hoelang – maar dat, toen zij uit de gevangenis kwam er geen besa meer was (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, stuk 3, p. 9-10), zodat de Raad het geenszins kennelijk onredelijk kan bevinden dat de commissaris-generaal oordeelt dat het gedrag van verzoekende partij haar voorgehouden vrees ondermijnt. Verzoekende partij lijkt het voorts niet eens te zijn met de motivering aangaande haar gebrekkige kennis over de familie die de bloedwraak heeft uitgesproken, doch deze motivering vindt steun in de stukken van het administratief dossier (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, stuk 3, pp. 11-13). Het is geenszins kennelijk onredelijk dat – wanneer verzoekende partij zich baseert op dergelijk zwaarwichtige feiten als bloedwraak – van haar verwacht wordt dat zij meer informatie weet te geven over de familie die deze bloedwraak over haar heeft uitgesproken. De loutere overtuiging van verzoekende partij dat zij wel een risico loopt bij terugkeer waarbij zij tevens haar asielmotieven herhaalt kan aan de concrete motieven van de bestreden beslissing geen afbreuk doen. Verzoekende partij voegt thans nog een stuk toe getiteld: *“Kosovo: information sur les vendettas (“gyakmarra”) et la protection offerte par l’Etat”* afkomstig van de Immigration and Refugee Board of Canada, om aan te tonen dat zij geen nationale bescherming kan krijgen. De Raad stelt evenwel vast dat dit stuk dateert van 28 augustus 2009 en aldus niet vermog afbreuk te doen aan de meer recente en gedetailleerde informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die bovendien afkomstig is van een veelheid aan objectieve bronnen. Zo blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal *“Subject Related Briefing, KOSOVO, Beschermingsmogelijkheden”* van 5 juni 2012 (administratief dossier, stuk 13) dat KFOR en de verschillende politiemachten in Kosovo hun taken op professionele en toereikende manier uitvoeren. Zij garanderen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Elke burger van Kosovo alsook etnische minderheden kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie die de verplichting heeft alle klachten te onderzoeken. Verder wordt de Kosovaarse politie nog steeds begeleid door EULEX. De bevindingen van de commissaris-generaal vinden steun in dit document. Verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat zij, indien zij geconfronteerd wordt met problemen met de familie van U.P. zich niet kan wenden tot de Kosovaarse autoriteiten. Het rapport van Amnesty International Suisse *“Pays d’origine des requérantes d’asile de Suisse”* dat grotendeels gesteund blijkt op het jaarlijks rapport van Amnesty International van 2012 kan aan de meer uitgebreide informatie waarover de commissaris-generaal beschikt geen afbreuk doen noch slaagt verzoekende partij erin om hiermee aan te tonen dat het besluit van de commissaris-generaal dienaangaande kennelijk onredelijk is. Immers wordt in dit rapport melding gemaakt van spanningen in het noorden van Kosovo, terwijl verzoekende partij hier niet vandaan komt, en wordt er voor de rest zeer algemeen verwezen naar gevallen van discriminatie alsook de schending van mensenrechten in psychiatrische instellingen. Zoals de commissaris-generaal evenwel heeft aangegeven, blijkt uit de uitvoerige informatie toegevoegd aan het administratief dossier, dat anno 2013 de Kosovaarse politie op afdoende

wijze actie onderneemt wanneer zij van misdrijven op de hoogte wordt gesteld. De commissaris-generaal erkent dat er nog wel hervormingen nodig zijn, doch de Kosovaarse politie is in veel opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Met haar summier betoog dat er nog talrijke problemen zijn binnen het gerechtelijk systeem in Kosovo, slaagt verzoekende partij er niet in het oordeel van de commissaris-generaal kennelijk onredelijk te laten bevinden.

2.7. Waar verzoekende partij meent dat er sprake is van "overmacht", doch zij eigenlijk doelt op "machtsoverschrijding" zoals uit haar verdere toelichting van het middel blijkt, wijst de Raad erop dat van machtsoverschrijding sprake is wanneer de bestuursoverheid zich de bevoegdheid aanmatigt die de wet aan een ander overheidsorgaan heeft opgedragen. De beschouwingen die verzoekende partij naar voor brengt, toont niet aan dat er sprake zou zijn van machtsoverschrijding. De verwerende partij heeft haar bevoegdheid, zoals omschreven in de Vreemdelingenwet, niet overschreden.

2.8. Een schending van de motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.9. Het weze voorts benadrukt dat de bestreden beslissing niet inhoudt dat verzoeker de erkenning van de vluchtelingenstatus, zoals geregeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals geregeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, geweigerd wordt, doch er wel toe strekt verzoekers asielaanvraag niet in overweging te nemen op grond van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan niet dienstig de schending opgeworpen worden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.10. Het enig middel is – in zoverre het ontvankelijk is – ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig oktober tweeduizend dertien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER